

ogsaa været et ret eftertragtet Hverv. Men selv om dette naturligvis er udmærket, selv om Æren skal være det fejreste Træ i Skoven, har den dog noget af den samme Egenskab som de mange Tak, Smedens Kat døde af: man kan ikke leve af Æren alene, og derfor er det foreliggende Forslag ret betimeligt. Det er i alt Fald ikke af de Forslag, man kan sige er blevet fremsat for tidligt.

Tidligere betragtede man ogsaa Sognefogedbestillingen som en af de Bestillinger, der tog paa Helbredet, foruden at den lagde Beslag paa en Del af Mandens Tid og Arbejdskraft. Jeg ved ikke, om det passer, men det paastaas, at i gamle Dage var Sognefogeden den Mand i Sognet, der drak de fleste Kaffeponcher. Det var en af de Ting, Embedet førte med sig, det hørte til det uundgaelige, efter hvad der paastaas — jeg taler her ikke saa meget af egen Erfaring eller Selvsyn. Dersom det har været saadan tidligere, er det i alt Fald et Forhold, der er blevet bedre. Men selv bortset herfra lægger Stillingen Beslag paa saa meget af en Mands Tid, at den Maksimumsgrænse, her sættes, i alt Fald ikke er for høj. Jeg er, som sagt, ikke sikker paa, at den endda i alle Tilfælde er høj nok, og jeg skulde ikke have noget imod, om man kunde enes om at forhøje den en Del; men jeg skal paa den anden Side heller ikke stille noget bestemt Krav derom.

Jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

S. Rasmussen: Sognefogderne har jo et forskelligt Arbejde i de forskellige Kommuner. Vi vilde derfor fra vor Side finde, at det muligvis var rigtigt, at der blev taget noget Hensyn hertil, og vi vil gerne være med til en Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Vi anerkender, at Sognefogderne bør have en fast Løn, nærmest maaske for den politimæssige Side af Arbejdet. Hvor meget man vil kunne lægge deri, kan der maaske være forskellige Meninger om. Men desuden har Sognefogeden jo en stor Del Arbejder, som falder meget forskelligt efter Kommunens Beskaffenhed. Jeg tænker her særlig paa Pantning for Skatter. Vel ved jeg, at der betaales et Gebyr, jeg tror af 30 eller 33 Ø., for et saadant Arbejde; men jeg kunde tænke mig, at vi muligvis i Stedet for at gaa til en Forhøjelse af den faste Løn snarere burde gaa til at give et større Vederlag for det Arbejde, Sognefogeden virkelig har med disse forskellige Hverv, som han skal varetage i sit Embeds Medfør. Jeg er enig med de fore-

gaende Talere i, at Sognefogderne maaske nok har faaet en for lille Godtgørelse for det Arbejde, de har udført, men de har jo dog, som det ogsaa blev nævnt, mange Steder Telefon og andre Ting, der er stillet til deres Raadighed. Ogsaa jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Mening om det Spørgsmaal, som før blev rettet til ham herom af Venstres Ordfører.

Vi vil fra vor Side gerne være med til en Udvalgsbehandling om dette Lønningsforslag, og jeg haaber, at det maa gaa hurtigt og let gennem Tinget.

Veistrup: Jeg skal ikke indvende noget særligt mod den Forhøjelse af Sognefogdernes Lønning, som der her er Tale om. Selv om Forholdene i Øjeblikket ligger saaledes, at der i Almindelighed ikke er Tale om Lønforhøjelser, men tværtimod om at gaa den modsatte Vej, er det jo dog saaledes, at de Lønninger, som har været tildelt Sognefogderne, er saa beskedne og minimale, at det ikke forekommer mig, at man med Rette kan indvende noget imod den Lønforhøjelse paa 100 pCt., som her er Tale om, og det saa meget mindre, som Lønforhøjelsen ikke vil blive effektiv i enhver Henseende, da det i meget høj Grad beror paa Amsraadene, hvorledes de vil ansætte Lønningerne for de forskellige Embeder.

Det fremgik af den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser, at Ønsket om en Lønforhøjelse ikke saa meget skyldtes den Omstændighed, at der var indtraadt Forandringer i Arbejdet, som at Distrikterne i meget stor Udstrækning er blevet ændret. Dette er jo ganske sikkert rigtigt. Derfor er jeg ikke saa ganske sikker paa, at Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, hvor man synes at ville lægge Hartkorn og Ejendoms-skyldværdi til Grund, er rigtig; det er et Spørgsmaal, om man ikke snarere burde holde sig til Ejendomsskyldværdien alene, thi det er jo i Almindelighed ikke Hartkornet, men Befolkningstætheden, som er bestemmende for Sognefogdernes Arbejde. Hertil kommer, at Hartkornsbetegnelsen jo er paa Retur og i Løbet af kortere eller længere Tid næsten helt taber sin Betydning. Derfor er det et Spørgsmaal, om man ikke skulde gaa fuldstændig bort fra den her. Paa den anden Side tillægger jeg ikke Sagen saa stor Betydning, at jeg synes, der er megen Anledning til at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Det er rigtigt, som det ogsaa blev fremhævet, at de Oplysninger, man har faaet i Folketinget, og som i nogen Grad maa have